

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/233/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4419203746
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madarászová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4419203746.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Madarászovej a členiek senátu JUDr. Sidónie Sládečkovej a JUDr. Lenky Halmešovej, v právnej veci žalobcu: M. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXX, právne zastúpený: JUDr. Richard Schwarz, advokát, so sídlom AK Nové Zámky, Rákocziho 12 proti žalovanému: Y. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. F., W. XXXX/XX o zaplatenie 2 000,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky č.k. 10C/47/2019-42 zo dňa 12.09.2019, takto

rozhodol:

Odvolačný súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o nároku na náhradu trov konania zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zrušil platobný rozkaz Okresného súdu Nové Zámky č.k. 10C/47/2019-29 zo dňa 22.08.2019 a konanie zastavil. O trovách konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že žalobca sa svojou žalobou domáhal voči žalovanej zaplatenia 2.000,- eur s príslušenstvom titulom vrátenia pôžičky. Pred začatím pojednávania a pred tým, ako platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť podaním zo dňa 11.09.2019 vzal žalobca svoju žalobu späť celom rozsahu s poukazom na mimosúdnu dohodu strán sporu. Z uvedeného dôvodu platobný rozkaz podľa § 145 ods. 1 CSP zrušil a konanie zastavil. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP.

2. Proti tomuto uzneseniu podal písomne v zákonnej lehote odvolanie do výroku o nároku na náhradu trov konania žalobca, ktorý navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že prizná žalobcovi trovy konania vo výške v zmysle návrhu na zastavenie konania. Vytykal súdu prvej inštancie, že dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávne vec právne posúdil, pretože z podaní žalobcu jednoznačne vyplynulo, že práve žalovaná strana zavinila zastavenie konania. Zdôraznil, že na jednej strane žalovaná mala preukázaný záväzok voči žalobcovi, ktorý uznala, keďže mala záujem sa mimosúdne dohodnúť a na strane druhej žalovaná strana zapríčinila zastavenie konania. V mimosúdnej dohode uznala nárok, a aj trovy konania a právneho zastupovania. Trovy právneho zastupovania uhradila v rozsahu 270,- eur a trovy konania spočívajúce v uhradenom súdnom poplatku vo výške 120,- eur uznala s tým, že keďže žalobca zobral svoj návrh späť, požiada súd o vrátenie súdneho poplatku kráteného v zmysle právnych predpisov.

3. K odvolaniu žalobcu sa žalovaná písomne nevyjadřila.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o nároku na náhradu trov konania bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je v tejto časti potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. písm. b) CSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

5. Podľa § 234 ods. 2 CSP ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

6. Podľa § 236 CSP v písomnom vyhotovení sa uvedie označenie súdu, ktorý ho vydal, označenie strán a ich zástupcov, označenie prejednávaného sporu, výrok, stručné odôvodnenie, poučenie o odvolaní a deň a miesto vydania uznesenia.

7. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

8. Povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva strany v konaní na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vyporiada i so špecifickými námietkami strany. Porušením uvedeného práva strany na jednej strane a povinnosti súdu na druhej strane sa strane konania (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite, skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu (v rovine polemiky i s jeho dôvodmi) v rámci využitia prípadne riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov.

9. Zákonom požadované riadne a presvedčivé odôvodnenie písomnej formy rozhodnutia súdu je nielen formálnou požiadavkou, ktorou sa má zamedziť vydaniu obsahovo nezdôvodnených, nepresvedčivých alebo neurčitých a nezrozumiteľných rozhodnutí, ale má byť v prvom rade prameňom poznania úvah súdu, tak v otázke zisťovania skutkového stavu veci, ako aj v právnom posúdení veci. Inak povedané, účelom odôvodnenia rozhodnutia je predovšetkým preukázať jeho správnosť a odôvodnenie súčasne musí byť i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutí, t. j. musí byť preskúmateľné.

10. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia v dôsledku nedostatku dôvodov alebo jeho nezrozumiteľnosti je vždy dôvodom na zrušenie takéhoto rozhodnutia. Výrok rozhodnutia musí byť dostatočne odôvodnený a dôvody musia byť jasné a presvedčivé. Výrok, ktorý nemá svoj obsah v odôvodnení, nemožno za taký považovať. Nedostatok tohto obsahu sa môže prejavovať v nezrozumiteľnosti a tým aj nepreskúmateľnosti dôvodov, prípadne nedostatku dôvodov, čo nedáva podklad pre výrok. Pritom nie je rozhodujúce, že výrok by bol pri správnom odôvodnení správny. Nedostatok odôvodnenia písomného vyhotovenia rozhodnutia je vo svojej podstate porušením základného práva strany sporu na spravodlivý proces a táto vada zakladá zároveň aj dôvodnosť podaného odvolania.

12. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

13. Vyššie citované ust. § 256 ods. 1 CSP vychádza pri náhrade trov konania zo zásady procesného zavinenia, ktorá je podľa predkladateľa osvedčenou a aplikačne bezproblémovou zásadou. Toto ustanovenie vychádza z právnej úpravy obsiahnutej v ust. § 146 ods. 2 OSP s tým, že pojem "procesné zavinenie" je v judikatúre už stabilný. Preto ak dôjde k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, potom je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách, teda aj na strane žalobcu, aj na strane žalovaného.

14. Súd pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania pri zastavení konania musí najprv dôsledne skúmať zavinenie zastavenia konania stranami sporu. Zavinenie zastavenia konania spočíva predovšetkým na procesnom „zavinení“ zastavenia konania. Vo všeobecnosti platí, že náhradu trov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou procesnej zodpovednosti za zavinenie. Zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie je vyjadrená v § 256 CSP a znamená, že trovy je povinná nahradiť tá zo strán, ktorá zavinila, že vznikli. Pojem „procesné zavinenie“, použitý v ustanovení § 256 CSP, sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska. Zásada zodpovednosti za zavinenie je inštitútom procesného práva, a preto rozhodujúcimi skutočnosťami na posúdenie tejto

zodpovednosti sú tie, ktoré vznikli po začatí konania. Výnimku tvorí ust. § 257 CSP podľa ktorého súd nemusí priznať náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

15. Po preskúmaní napadnutého výroku uznesenia súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania odvolací súd dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je nepreskúmateľné pre absenciu dôvodov. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia nie je možné zistiť na základe akých zistení a myšlienkových postupov prijal záver, že žiadna zo strán nezavinila zastavenie tohto konania. Súd prvej inštancie v dôvodoch napadnutého uznesenia vo vzťahu k výroku o trovách konania iba poukázal na ust. § 262 ods. a § 255 ods. 1 CSP a bez uvedenia dôvodov konštatoval, že žiadna zo strán nezavinila zastavenie konania, preto odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o nároku na náhradu trov konania zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutí. Z obsahu späťvzatia žaloby ani z podaného odvolania nie je možné zistiť aké trovy konania žiada žalobca v súvislosti so späťvzatím žaloby priznať. Z obsahu mimosúdnej dohody aj z podaného odvolania vyplýva, že žalovaná vznikuté trovy konania uhradila. Z uvedeného dôvodu súd prvej inštancie vyzve žalobcu, aby uviedol aké trovy konania a v akej výške uplatňuje v súvislosti so späťvzatím žaloby a zastavením tohto konania. V novom rozhodnutí sa súd prvej inštancie bude zaoberať tým, či žalobcovi vznikli trovy konania, opäťovne o nároku na náhradu trov konania rozhodne a svoje rozhodnutia aj riadne odôvodní. S ohľadom na konkrétne okolnosti tohto sporu sa bude zaoberať tým, či niektorá zo strán sporu zavinila zastavenie konania a zároveň sa vyporiada s námietkami žalobcu uvedenými v písomnom odvolaní.

16. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).